

Послідовників у неї багато

Раїса Омелянівна Кравченко. Для незнайомого це ім'я абсолютно нічого не говорить. А от люди знають...

Втім, професія вчителя — а саме на педагогічній ниві вже понад тридцять років трудиться Раїса Омелянівна — має свою специфіку: ти можеш (літа є літа) і децю призабути події, що пов'язані з першим уроком, першим випуском. Проте учні попри товщу часу пам'ятатимуть свого вчителя, либонь, ще дуже довго. Тим більше, що він, вчитель, дав їм знання та допоміг здобути ту спеціальність, якою володіє і сам.

Так, Раїса Омелянівна викладає в Бабишській США німецьку мову. З тих пір, як закінчила Інститут в Одесі. Незважаючи на літа і втому.

Але я дуже добре розумію вчительку: не може вона без цього, Звигла. Та її поклик серця, душі не візьмеш просто так руками та не відкинеш геть...

Та це, певно, не головне. Бо є у Кравченко те, що часом так хочеться мати іншим вчителям, — її звина, її молода заміна. І хоча ці слова у когось, можливо, викличуть оскомину та є банальними, однак понад 30 учнів, з якими вона колись ділилася секретами німецької лексики та правопису, пішли шляхом своєї вчительки.

Скажімо, Вікторія Сень викладає німецьку мову в одному із коледжів Угорщини, Алла Галанюк — в Рівному, Геннадій Владичук — в Майкові, Іра Василюк — у Русівці, Світлана Герасимчук — в Бабині, Валентина Овчар — в Кузнецовську... І перелік імен та прізвищ можна продовжувати і продовжувати.

Щодо Алли Олексійчук, то вона — студентка-заочниця факультету іноземних мов Львівського університету та вчителька у Федорівці. Ну, а Руслана Бегус хоча й не поступила в Інститут, проте завдяки Раїсі Омелянівні читає іноземну мову в Бочаницькій США.

...Зима надворі. Тьмяно виблискує за вікном опале листя. Накрапає дощик. Сумно.

Та на тебе чекають діти. Двадцять чи тридцять допитливих пар очей. Твої учні. Тож треба йти...

Юрій КУЗЬМІН.

Фото Анатолія ЯКИМЧУКА.